

Thập diện mai phục - và chuyện nhỏ cỏ quết vườn

Hạ Đình Nguyên

Ngày 5/11

Từa nay thì Tập qua Việt Nam, tiếp tục cuộc mai phục với 10 kế sách của nó, nhằm thực hiện tham vọng chiếm Biển Đông và vây khốn Việt Nam trong chảo lửa. Song hành theo đó, Chính quyền Việt Nam cũng thực hiện “thập diện mai phục” để “canh phòng” nhân dân, đặc biệt ở các thành phố lớn.

Nhà tôi ở ngoại ô Sài Gòn, nơi hẻm cụt vắng vẻ, đơn độc một ngõ vào. Năm giờ sáng, “liên quân hỗn hợp” các cấp Phường - Quận - Thành đã đóng chốt ở đầu ngõ, khoảng 9-10 chiến sĩ, trang phục thường dân, với xe gắn máy và một xe tải bịt bùng, bửng xe có hàng chữ “son tĩnh điện”, và mọi người đều có điện thoại cầm tay. Tôi hiểu tính cơ động của lực lượng này, không ồn ào mồm mép như “lực lượng phản ứng nhanh” của trùm du luận viên Trần Nhật Quang Hà Nội. Họ thuộc lực lượng an ninh, gồm ba sư đoàn của Thành phố cũ 30,000 người. Gánh nặng kinh phí để nuôi bộ phận này là không nhỏ, so với ngân quỹ quốc gia đang ngày càng teo tóp lại.

Chuyện kinh phí này hẳn nhiên là chuyện trên lưng của người dân, nhưng tôi lại nghĩ đến cái sản phẩm mà nguồn kinh phí ấy đã tạo nên. Nó là cái gì? Nó tạo nên một sản phẩm vô hình ngày càng tích lũy trong nhân dân, có thể gọi tên là sự chia rẽ, âm thầm lan tỏa càng rộng, càng sâu. Khoảng cách giữa người dân và nhà nước càng xa ra. Ngôn ngữ bình dân bỗng dưng vạch lối, chia ra thành hai ngã: ta và bọn nó. “Ta” là chỉ mọi người không ưa Tàu Tập, “bọn nó” là từ không được lịch sự mấy, được thay cho từ “bạn dân”. Tôi không biết ứng phó ra sao trước cuộc “mai phục” thiếu tử tế và mất dạy này, bèn đi lấy chổi quét lá cây và nhổ cỏ trong vườn. Đến quá trưa, vào mạng, xem tin vợ chồng Tập-Bành đã đến Hà Nội. Chị Bành hôm nay mặt áo xắm, cột dây ngang thắt lưng giống trẻ em, đúng là diễn viên múa. Người đón tại sân bay là Đinh Thế Huynh trông mặt méo mó, nhìn Tập với cái cười mang màu nịnh. Trước đây tôi tự hỏi phu nhân nào trong tứ trụ sẽ đón Bành, kết quả là Trọng phu nhân! A ha! Vợ diễn không lấy gì gọi là hoàn hảo!

Tôi nhìn lên bầu trời xám xịt mây đen báo hiệu một cơn mưa lớn. Rồi cơn mưa ập đến. Nhóm canh trước ngõ vội vàng xoắn xít cuốn võng tìm chỗ trú ẩn đầu đó, một số thì rúc vào “son tĩnh điện” trốn mưa. Nhóm người đã kiên trì đóng chốt ngủ qua đêm.

Ngày 6-11

Hôm nay, 5 giờ sáng, điện thoại reo. Công an khu vực Thắng gọi. Không bắt máy. Tỉnh thoảng lại gọi, tổng cộng năm lần. Tắt máy luôn. Cuối cùng thì anh ta cũng vào

được nhà. Ngồi một mình trên bàn khách. Không ai tiếp. Tôi không gặp mặt. Ngồi mãi rồi anh ta ra về. Bây giờ thì Hà Nội vẫn diễn ra tuần hành và biểu ngữ ở khu phố cổ. Hoan hô bà con Hà Nội, đặc biệt là giới thanh niên. Đúng thế, chỉ có hữu nghị chính đáng khi Tập giao trả Hoàng Sa, Trường Sa cho Việt Nam.

Phát biểu của Tập đến giờ chưa có gì mới, và sẽ không có gì mới, vẫn lải nhải, loanh quanh với 16 chữ cháy khét. Vẫn là cái đại cục vớ vẩn ở tầm cao. Chuyển đi của Tập chỉ làm sôi thêm lòng dân, càng thêm rõ mặt bọn Việt gian nịnh nọt. Chuyển đi của Tập thế mà hay! Người dân còn đang chờ đợi hẳn sẽ nói nói gì với cái Quốc hội ở Ba Đình. Vài giờ nữa sẽ rõ.

Tập đang gieo gió vào lòng dân Việt.
Đảng cộng sản Việt Nam thoát Trung hay tiếp tục lún sình?

Bỗng nhớ mấy câu thơ của ai đó, tên là Nguyễn Hòa Bình:

*Thì lại thu, nghe tóc đã chuyển màu
Bao thế sự nhùng nhằng con vật vã
Chiều đùng đục lạnh tanh hơn nước lã
Những mặt ngày nham nhở giầu ta đêm*

“**Bọn nó**” vẫn đang kiên trì bám trụ trước công nhà.
Có lẽ tiếp tục nhỏ cỏ thôi!!!

H.Đ.N.
Tác giả gửi BVN

*Hương sáu thơm nhan nhất vị Thu rồi
Sương như lụa choàng mặt hồ ngái ngủ
Gió lạt bước dẫn sóng về bến cũ
Bầy sâm cầm tao tác gọi tìm nhau
Thì lại Thu nghe tóc đã chuyển màu
Bao thế sự nhùng nhằng con vật vã...*

Nguồn: Internet e-mail by VNSN chuyển

Đăng ngày Thứ Năm, November 12, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH